

BG

BG

BG

ЕВРОПЕЙСКА КОМИСИЯ

Брюксел, 10.11.2010
COM(2010) 651 окончателен

ДОКЛАД НА КОМИСИЯТА ДО ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И ДО СЪВЕТА

за прилагане на Регламент (ЕО) № 734/2008 на Съвета относно опазването на уязвимите морски екосистеми в открито море от неблагоприятните въздействия при използване на дънни риболовни съоръжения

ДОКЛАД НА КОМИСИЯТА ДО ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И ДО СЪВЕТА

за прилагане на Регламент (ЕО) № 734/2008 на Съвета относно опазването на уязвимите морски екосистеми в открито море от неблагоприятните въздействия при използване на дънни риболовни съоръжения

Според условията на член 13 от Регламент (ЕО) № 734/2008 на Съвета до 30 юни 2010 г. Комисията трябва да представи на Европейския парламент и на Съвета доклад за прилагането на посочения регламент, който може да бъде придружен от предложения за изменения, ако бъде сметено за необходимо.

1. Контекст

1.1. Характеристики на уязвими морски екосистеми

Известно е, че особености на дълбоките морски зони като подводни възвишения, коралови рифове и хидротермални цепнатини играят ролята на средоточия на биологичното разнообразие и привличат големи количества риба. Тези екосистеми са извънредно чувствителни по много причини, в това число поради ниските темпове на растеж, характерни за големите дълбочини, и крехкостта на организмите от рода на коралите и сюнгерите, които поддържат структурата на местообитанията. Въпреки че през последните години тези организми и екосистеми станаха обект на засилена научноизследователската дейност, включително и чрез проекти, ползващи подкрепата на ЕС, като проектите Hermes, Hermione и Coralfish, все още е необходима допълнителна информация за тяхната биология, местоположение и свързаното с тях рибарство. Тези уязвими екосистеми са заплашени от естествени процеси като изменението на климата и увеличаването на киселинността на океаните, но също и от различни антропогенни дейности, в това число дълбоководен дънен риболов, дълбоководен добив на полезни изкопаеми, биопроспекция и дълбоководен туризъм. Независимо че тези дейности носят икономически изгоди, те допринасят за разрушаването на такива местообитания, което води до продължаващо намаляване на биоразнообразието.

1.2. Действия на международно ниво и действия на ЕС

Ефектът на разрушителните риболовни практики (в това число на използването на дънни тралове) върху уязвимите морски екосистеми (УМЕ) в открито море отдавна е повод за загриженост за международната общност. От 2004 г. насам в Общото събрание на ООН (ОСООН) се провеждат дискусии по този въпрос. Процесът достигна своята кулминация през 2006 г. с приемането на Резолюция 61/105 на ОСООН, за което Европейската общност има основен принос.

В отговор ЕС прие Регламент № 734/2008 на Съвета относно опазването на УМЕ в открито море от неблагоприятните въздействия при използване на дънни риболовни съоръжения. Чрез него мерките от Резолюция 61/105 на ОСООН се транспонират в законодателството на Съюза, като в някои отношения регламентът отива и по-далеч от резолюцията на ОСООН. ЕС прие тези мерки преди всички останали регионални организации или държави за

корабите, плаващи под флаг на негови държави-членки, за районите в открито море, където липсват регионални организации за управление на рибарството (РОУР) или не са въведени временни мерки за времетраенето на преговорите за установяване на РОУР. Необходимостта от този регламент произтече от факта, че значителен брой дънни траулери от ЕС действат в зони, където не са установени РОУР, по-конкретно в югозападния Атлантически океан.

Предложението за регламент на Съвета беше придружено от оценка на въздействието, предлагаща три варианта: да не се транспонира Резолюция 61/105 на ОСООН, да се приложи едностранна забрана по отношение на дейности за дълбоководен дънен риболов от кораби на ЕС или да се приложи резолюцията с помощта на регламент на Съвета. Беше избран последният вариант, тъй като той гарантира продължаването на дейностите по дълбоководен риболов, ако са екологосъобразни, като същевременно осигурява защитата на уязвимите морски екосистеми и по този начин е в рамките на ангажиментите, поети от ЕС пред ООН.

Междувременно на международно равнище ЕС работеше за приемането на подобни мерки в контекста на съответните РОУР независимо от съпротивата на други договорни страни. Поради тази причина ЕС не винаги успяваше да гарантира прилагането на всички предложени мерки, в това число затварянето на райони и праговете нива.

1.3. Основни характеристики на Резолюция 61/105 на ОСООН

Параграфи 80 — 91 на Резолюция 61/105 на ОСООН постановяват, че:

- a) държавите и РОУР следва да управляват устойчиво дълбоководните видове рибни запаси и да защитават уязвимите морски екосистеми от разрушителни риболовни практики в съответствие с подхода на предпазливост и екосистемните подходи;
- б) до 31 декември 2008 г. РОУР и държавите на флаг (в районите извън национална юрисдикция, където липсват регионални организации/споразумения за управление на рибарството (РО/СУР) с компетенции за управляване на дънния риболов или не са въведени временни мерки за времетраенето на преговорите за създаване на РОУР) трябваше да изготвят оценка на въздействието на всички видове дънен риболов в открито море и или да гарантират, че са предотвратени съществени неблагоприятни въздействия върху уязвимите морски екосистеми, или да забранят този вид риболов, ако това не е възможно;
- в) РОУР и държавите на флаг (в районите извън национална юрисдикция, където липсват РО/СУР с компетенции за управляване на дънния риболов или не са въведени временни мерки за времетраенето на преговорите за създаване на РОУР) трябваше да затворят райони в открито море, в които са известни уязвими морски екосистеми или е *вероятно* тяхното съществуване, докато успеят да въведат мерки за опазване и управление, за да предотвратят съществени неблагоприятни въздействия върху уязвимите морски екосистеми.

1.4. Най-нови развития

i) Насоки на ФАО

Международните насоки на ФАО за управление на дълбоководния риболов в открито море бяха разработени по искане на Комитета по рибарството на ФАО, за да се подпомогнат усилията на държавите и РО/СУР за прилагане на Резолюция 61/105 на ОСООН с оглед на защитата на уязвими морски екосистеми и дългосрочното управление на дълбоководното рибарство в открито море. Те бяха приети през септември 2008 г.

Тези незадължителни насоки предоставят указания за целия спектър от мерки, необходими за подходящото управление на дълбоководното рибарство, обхващащи подходящата правна рамка; събирането, докладването и оценката на данни; идентифицирането на УМЕ и оценката на съществените неблагоприятни въздействия; правоприлагането и съгласуваността, както и мерките за гарантиране на опазването на целеви и нецелеви видове и засегнати местообитания.

ii) Резолюция 64/72 на ОСООН относно устойчивото рибарство от 2009 г.

В съответствие с параграф 91 от посочената резолюция на сесията на Общото събрание на ООН през 2009 г. беше направен преглед на прилагането на мерките, предприети от държавите и РО/СУР в отговор на параграфи 83—90 от Резолюция 61/105 на ОСООН.

Окончателният текст на резолюцията от 2009 г. отразява изразената от ЕС и някои други страни загриженост, че не се прилагат в достатъчна степен мерките от Резолюция 61/105 на ОСООН, засягащи защитата на УМЕ, и по-специално онези от тях, отнасящи се до извършването на оценки преди издаване на разрешителни за дънен риболов и до защитата на дълбоководните рибни запаси.

Новата Резолюция 64/72 на ОСООН призовава РО/СУР, държавите в процес на преговори за създаване на РО/СУР и държавите на флаг да приемат и приложат спешно мерки относно:

- a) предварителна оценка на дейностите за дънен риболов преди издаване на разрешителни за тях,
- б) въвеждане на протоколи за неочаквано откриване на УМЕ, основаващи се на най-добрите налични научни становища;
- в) приемане на мерки за опазване и управление на дълбоководните рибни ресурси с цел да се гарантира тяхната дългосрочна устойчивост.

Освен това в резолюцията се постановява, че ще бъде извършен следващ преглед на прилагането на тези мерки през 2011 г.

Чрез резолюцията също се призовават държавите да приложат Насоките на ФАО за дълбоководно рибарство и да съгласуват прилагането на мерките от резолюцията с тези насоки.

1.5. Доклади на държавите-членки

В съответствие с разпоредбите на член 12, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 734/2008 на Съвета, държавите-членки трябва да предават на Комисията доклад за всяко полугодие на календарната година в срок от три месеца след изтичане на съответния период, относно:

- а) улов;
- б) съответствие на риболовните кораби с разпоредбите;
- в) мерки за коригиране и санкциониране на случаи на несъответствие и сериозни нарушения;
- г) приложени от тях мерки за затваряне на райони.

От държавите-членки се изисква също да представят оценки на въздействието, изготвени преди издаване на специални разрешения за риболов съгласно член 4, параграф 2.

По-малко от половината държави-членки отговориха в рамките на определения срок (10 за периода от януари до юни 2009 г. и 11 за периода от юли до декември 2009 г.). Все пак изискваната информация беше предоставена накрая, след многократни напомняния от страна на Комисията. Съгласно получената информация в обхвата на посочения регламент попадат само кораби от една държава-членка.

2. Оценка на прилагането на мерките, съдържащи се в Регламент (ЕО) № 734/2008 на Съвета

2.1. Получена информация

Оценката на прилагането на тези мерки се основава на информацията, предоставена от органите на съответната държава-членка съгласно член 13 от регламента.

- а) Корабите трябваше задължително да съответстват на правилата от Регламент (ЕО) № 734/2008 на Съвета и да притежават специално разрешително за риболов за периода на своята дейност, както се изисква в регламента.
- б) Специалното разрешително за риболов беше с ограничен срок, определяше зоните за извършване на дейности по дълбоководен риболов, разрешените видове, риболовното оборудване и дълбочините, на които то може да бъде използвано.
- в) Въпросната държава-членка беше ограничила зоните на разрешен дълбоководен риболов до два определени района в югозападния Атлантически океан, където такива дейности са били провеждани в продължение на най-малко две години.

- г) Поради факта, че районите за риболов са били ограничени до такива, в които е извършван дълбоководен риболов в продължение най-малко на две години, въпросната държава-членка не е провела специфична оценка на въздействието, предполагайки, че не е вероятно в тези райони да има уязвими бентосни екосистеми, които могат да бъдат увредени от дънните тралове.
- д) Не са били регистрирани случаи на неспазване на риболовните планове.
- е) Рибарските кораби не са имали разрешение да извършват дънен риболов в неоценени райони.
- ж) Не са били регистрирани риболовни действия в затворени райони.
- з) За установяване на неочаквано откриване на уязвими морски екосистеми се използват определените от NEAFC индикатори, т.е. 100 kg живи корали и 1000 kg живи сьонгери за едно хвърляне на мрежа.
- и) Не са били регистрирани случаи на неочаквано откриване на уязвими морски екосистеми и следователно не са били приложени коригиращи мерки.
- й) Не са били регистрирани сериозни нарушения и следователно не са били приложени санкции.
- к) Всички кораби са участвали задължително в наблюдателна схема.

2.2. Обсъждане

В член 4, параграф 1 от регламента се определя, че риболовните оператори, кандидатстващи за специално разрешително за риболов, трябва да представят подробни риболовни планове, посочващи местата, където възнамеряват да извършват дейности. Това изискване беше включено в регламента с цел да се гарантира прилагането на принципа на предварителни оценки на въздействието, за да се даде възможност за предварителни оценки на потенциалното въздействие на тези рибарски дейности, както се изисква от Резолюция 61/105 на ОСООН. Това изискване не е било изпълнено от въпросната държава-членка.

Вместо това въпросната държава-членка е използвала система, в която разрешителните за риболов на корабите са били ограничени до райони, определени от компетентните органи, като по този начин дейностите по дънен риболов в югозападния Атлантически океан са били ограничени до райони, в които и преди това е извършван риболов. Този подход се основава на допускането, че не е вероятно в тези райони да има уязвими бентосни екосистеми, които могат да бъдат увредени от дънните тралове, и поради това е направена само много ограничена оценка на въздействието. При това обаче не се прави разлика между райони, в които дънен риболов се практикува отдавна, и такива, в които тези практики са с по-кратка история. Такова разграничаване се изисква съгласно член 4, параграф 4 от регламента, както и по член 48 от насоките на ФАО, тъй като в райони с по-слабо интензивен и епизодичен риболов с дънни тралове евентуално все пак могат да съществуват УМЕ, които дори и увредени биха могли да се възстановят, ако бъдат поставени под защита. Необходимо е било едно по-стриктно прилагане на подхода на предпазливост. Комисията ще продължи своите консултации с въпросната държава-членка с цел да бъде коригирана ситуацията и нейните кораби да изпълнят задължението си за представяне на риболовен план, когато кандидатстват за разрешително за риболов, за да може да бъде правилно проведена предварителна оценка на въздействието на тези рибарски дейности.

Въпросната държава-членка е провела картографиране за изготвяне на подробни карти на международните води в югозападния Атлантически океан с дълбочина до 1500 m с цел да бъдат установени местонахожденията на УМЕ в тези райони, както се изисква в резолюциите на ОСООН. Резултатите от това картографиране обаче все още не бяха готови през юни 2010 г. Комисията иска да насърчи разпространението на резултатите от подобни изследвания, което ще гарантира извличането на максимални ползи, тъй като ще доведе до приемането на по-добри мерки за управление в защита на УМЕ.

В заключение становището на Комисията е, че е необходимо по-стриктно и точно прилагане на Регламент (ЕО) № 734/2008, за да се осигури пълното прилагане на мерките, предписани от резолюциите на ОСООН 61/105 и 64/72, от кораби под флага на държави-членки на ЕС, извършващи риболов, попадащ в обхвата на този регламент.

3. Перспективи

Предвид развитието, последвало приемането на регламента, по-специално Насоките на ФАО от 2008 г. за управление на дълбоководното рибарство в открито море и Резолюция 64/72 на ОСООН от 2009 г. относно устойчивото рибарство, а също и становището, предоставено от Международния съвет за изследване на морето (МСИМ) по отношение управлението на тези видове рибарство, следва да се разгледат следните изменения на регламента.

3.1. Обхват

Настоящият обхват на регламента не засяга области под отговорността на определена РОУР или области, в които участници в преговори за създаването на нова РОУР са установили временни мерки.

Някои РОУР бяха критикувани за неприлагането на адекватни мерки за защита на уязвими морски екосистеми, игнорирайки научните становища и подхода на предпазливост. В някои случаи мерките, изисквани от Европейския съюз (например понижаване на праговете стойности за индикаторните видове), бяха отхвърлени от други членове на организацията.

Поради това обхватът на регламента може да бъде разширен, така че да позволява приемането на едностранни мерки, приложими към риболовните кораби на ЕС, опериращи в управлявани от РОУР зони, и по-строги от мерките, приети от РОУР, в случаите, когато ЕС счита, че приетите от РОУР мерки не прилагат изцяло мерките от резолюциите на ООН. Този ход би позволил на ЕС да изпълни по-добре ангажиментите си, поети в контекста на резолюции 61/105 и 64/72 на ОСООН. Независимо че на пръв поглед това би могло да бъде прието като действие, водещо до нееднакво третиране на кораби на ЕС и такива на трети държави, опериращи в един и същи район, то ще осигури равнопоставеност между корабите на ЕС, извършващи дънен риболов в различни райони. В допълнение, когато ЕС реши, че определени мерки следва да бъдат приети от една РОУР, и предложи тези мерки, но те бъдат отхвърлени от другите страни, едностранното приемане на мерките ще демонстрира, че ЕС действа в съответствие със своите собствени препоръки. Освен това по този начин ЕС ще може да продължи да дава водещ пример, какъвто беше случаят в миналото с приемането на сегашния регламент.

3.2. Ограничение на капацитета или усилието

За да се гарантира, че не се прехвърля капацитет или усилие от други видове рибарство към дълбоководното рибарство, попадащо в обхвата на регламента, следва да бъде включена разпоредба, ограничаваща капацитета и усилието при дълбоководния дънен риболов до средното ниво, установено за определен период за различните райони.

3.3. Оценки на въздействието

Провеждането на оценки на въздействието преди издаване на разрешителни за дънен риболов беше един от основните въпроси при преговорите по прегледа на мерките, предвидени в Резолюция 61/105 на ОСООН, и беше възприето навремето като радикално новаторски принцип. Обаче от публикуваната преди преговорите по резолюцията на ОСООН от 2009 г. информация става ясно, че

са били извършени много малко такива оценки, а тяхното качество не е било удовлетворително.

В Насоките на ФАО съществуват ясни критерии за използването на оценки на въздействието, по-конкретно в параграфи 17—20, 42, 47 и 48. Параграф 119 от Резолюция 64/72 на ОСООН припомня на държавите на флаг и на РОУР, че оценки на въздействието, извършени преди издаване на разрешителни за дънен риболов, следва да се изготвят в съответствие с Насоките. Възможно е в регламента да се включи препратка към гореспоменатите параграфи на Насоките, като за подобряване на качеството на оценките на въздействието, провеждани от държавите-членки, би могло да се използва включване на пълния текст на параграф 47 от Насоките (представен по-долу) в регламента.

47. Държави на флага и РО/СУР следва да извършват оценки относно вероятността дълбоководният дънен риболов да има съществени неблагоприятни въздействия в даден район. Такива оценки на въздействието следва да включват между другото:

i. видовете риболов, извършван или планиран, включително видовете кораби и риболовни уреди, целевите видове и потенциалните видове прилов, нивата на риболовното усилие и продължителността на риболовната дейност (план за добив);

ii. най-добрата налична научна и техническа информация за актуалното състояние на рибните ресурси и изходна информация за състоянието на екосистемите, местообитанията и съобществата в риболовните райони, чиято реакция към бъдещи промени трябва да бъде оценена;

iii. идентифицирането, описването и картографирането на УМЕ, известни или предполагаеми в риболовния район;

iv. данните и методите, използвани за идентифициране, описване и оценка на въздействието на дадена дейност, установяване на бели полета в познанието, както и оценка на неточността на представената в оценката информация;

v. идентифицирането, описването и оценката на възникването, мащаба и продължителността на възможните въздействия, включително кумулативните ефекти от дейности, разгледани в оценката относно УМЕ и нископродуктивните рибни ресурси в риболовния район;

vi. оценката на риска от възможни въздействия на риболовните операции с цел определяне на вероятните съществени неблагоприятни въздействия, по-конкретно на въздействията върху УМЕ и нископродуктивните рибни ресурси; и

vii. предложените мерки за облекчаване и управление, които трябва предотвратят съществени неблагоприятни въздействия върху УМЕ и да осигурят дългосрочното опазване и използване на нископродуктивните рибни ресурси, както и мерките за проследяване на въздействията на риболовните операции.

Сегашният Регламент за събиране на данни 199/2008¹, както и съпровождащото го Решение на Комисията (2008/949/ЕО)², създаващи общностна рамка за събиране, управление и използване на данни в сектор „Рибарство“ и за подкрепа на научните консултации във връзка с Общата политика в областта на рибарството, определят задължението за събиране на данни относно индикаторите на въздействието на дейностите в рибарския сектор върху морската екосистема. Поради това тези данни следва да бъдат важна част на оценките на въздействието.

3.4. Неочаквано откриване на уязвими морски екосистеми

В настоящия регламент липсва определение за неочаквано откриване на уязвими морски екосистеми. Това е позволило използването на много високи прагове за индикаторни видове на УМЕ от въпросната държава-членка (100 kg живи корали и 1000 kg живи сюнгери на едно хвърляне на мрежа). Тези прагови стойности са сходни с използваните в миналото от някои РОУР стойности за откриване на УМЕ, по-конкретно от NEAFC и NAFO, които бяха критикувани от МСИМ като твърде високи.

Задържането на видовете в мрежите зависи от техния размер и крехкост. Поради това е по-малко вероятно да бъдат задържани видове с по-малък размер или такива, които лесно се разпадат на малки парчета, отколкото големи и устойчиви видове. Все още не е известна ефективността на задържане на мрежите за дълбоководен риболов по отношение на корали и сюнгери. При сегашните насоки и хипотетична ефективност на задържане от 10 % ще трябва да бъдат засегнати най-малко 1000 kg корали (или 10 000 kg сюнгери), за да бъдат достигнати праговите стойности.

В предоставено на NEAFC през 2009 г. становище МСИМ посочва, че не може да се очаква една единствена прагова стойност да дава подходяща индикация за наличие на УМЕ независимо от вида, тъй като това би се основавало на допускането, че всички видове, указващи наличието на УМЕ, се задържат с еднаква вероятност в мрежите. МСИМ посочва също, че сегашните прагове вероятно са твърде високи за коралите и сюнгерите (крехки и редки видове) и че следва да се използват прагове, осигуряващи по-голяма предпазливост.

Следователно, независимо че включването на определение за откриване на УМЕ, основано на най-добрите налични научни становища, ще повиши ефективността на регламента при осигуряване на защитата на тези екосистеми, трябва да се осигури възможност за редовно актуализиране на такива прагове в съответствие с най-новите научни становища. Освен това, за да се постигне по-голяма точност, следва да се използват повече от два вида като индикатори за структурни местообитания на УМЕ.

---

¹ Регламент (ЕО) № 199/2008 на Съвета от 25 февруари 2008 година за установяване на общностна рамка за събиране, управление и използване на данни в сектор „Рибарство“ и за подкрепа на научните консултации във връзка с Общата политика в областта на рибарството.

² 2008/949/ЕО: Решение на Комисията от 6 ноември 2008 г. за приемане на многогодишна програма на Общността съгласно Регламент (ЕО) № 199/2008 на Съвета за установяване на общностна рамка за събиране, управление и използване на данни в сектор „Рибарство“ и за подкрепа на научните консултации във връзка с Общата политика в областта на рибарството.

В допълнение, когато определените прагове за индикаторните видове, указващи наличието на УМЕ, бъдат достигнати и бъдат изпратени доклади до органите, както се изисква в член 7, параграф 3, трябва да последва незабавно (и поне временно) затваряне на района, за да може да бъде направена оценка на състоянието. Ако затварянето на се осъществи незабавно, последващите пасажи на тралните мрежи биха могли да доведат до разрушаване на УМЕ.

3.5. Правило за отдалечаване

Член 7 от регламента постановява, че ако кораб открие УМЕ, той трябва да се отдалечи на минимум 5 морски мили от мястото на откритието. Предвиденото в NEAFC и NAFO разстояние е само 2 морски мили, което се счита за по-уместно във въпросните райони.

Поради липсата на ключова информация (размер на полето от корали и сунгери и дължина на пасажа на траловите) МСИМ не беше в състояние да оцени доколко тези разпоредби в зоната на NEAFC са подходящи от научна гледна точка. Все пак, ако приемем средна продължителност на влачене на трала от 4 часа и средна скорост на влачене от 3,5 възела, това ще означава, че тралът покрива разстояние над 9 морски мили. Това прави невъзможно установяването на точното място на откриване на УМЕ (тъй като то би могло да бъде във всяка точка от пасажа на мрежата) и установяването на точката, спрямо която следва да се извърши отдалечаването на 5 морски мили.

МСИМ посочи, че една приемлива алтернатива може да бъде установяването на всички райони, където вече са извършвани (или има документация, че са били извършвани) риболовни дейности. След това може да се приеме, че всички други райони все още съдържат уязвими морски екосистеми и следователно забраната или ограничаването на риболовните дейности в тези райони би запазила тези екосистеми. Прилагането на правилото за отдалечаване ще бъде ограничено до районите, където вече са извършвани риболовни дейности, особено за райони с по-малко интензивен риболов, като използването му следва да бъде комбинирано с по-ниски прагове за откриване на УМЕ и по-големи разстояния на отдалечаване. По-доброто прилагане на това правило ще изисква събирането на информация, включително дължина на пасажите, необходима за изчисляване на подходящи разстояния за разпоредбите за отдалечаване.

3.6. Присъствие на наблюдатели

Член 11 от Регламент (ЕО) № 734/2008 постановява 100 % покритие с наблюдатели за всички кораби, като бе предвиден преглед на това правило до 30 юли 2009 г. Този преглед обаче бе отложен, за да бъдат получени данни за събрания от държавите-членки опит по отношение на схемата в контекста на информацията, предоставена в съответствие с регламента.

За да се обсъди сегашното състояние на познанието относно тези видове рибарство, в Рим, Италия, беше проведена работна среща на тема „Данни и знания в областта на дълбоководното рибарство в открито море“ (5—7 ноември 2007 г.). Сред препоръките на тази работна среща беше и изискването за 100-процентово покритие с наблюдатели в този вид рибарство. Освен това

параграф 55 от Насоките на ФАО определя да се изискват по-високи степени на покритие с наблюдатели за рибарски дейности, извършвани извън райони, регулирани от РО/СУР. В допълнение, SPRFMO (Регионалната организация за управление на риболова в южната част на Тихия океан) определя във временните си мерки, че покритието с обучени наблюдатели в областта на дънното рибарство трябва да бъде 100 %. Счита се, че това е необходимо за правилното прилагане на правилата за отдалечаване, изискващи задействащо събитие, тъй като дава възможност за наблюдаване в реално време на улова за всяко едно хвърляне. Това правило се прилага от Нова Зеландия.

С оглед на горепосоченото и предвид факта, че до момента не са извършени предварителни оценки на въздействието, удовлетворяващи критериите на параграф 47 от Насоките на ФАО, 100-процентовото покритие с наблюдатели на дълбоководното дънно рибарство, попадащо в обхвата на регламента, следва да продължи за момента. Това изискване би могло да се преразглежда на всеки три години.

4. Заключение

През последните години ЕС беше начело на борбата за осигуряване на глобална защита на уязвимите морски екосистеми и свързаното с това дълбоководно рибарство. Приемането на Регламент (ЕО) № 734/2008, транспониращ мерките от Резолюция 61/105 на ОСООН от 2006 г., имаше за цел да гарантира, че уязвимите морски екосистеми са надлежно защитени от дънен риболов с тралове. С оглед на новите препоръки, включени в Резолюция 64/72 на ОСООН от 2009 г., и на нейния предстоящ преглед, насрочен за ноември 2011 г., на Международните насоки на ФАО за управление на дълбоководния риболов в открито море и на актуалните научни становища, Комисията счита, че е необходимо да се измени регламентът (и възнамерява да стори това вероятно в началото на 2012 г.), за да се съгласува с актуалното развитие, така че да се даде възможност за въвеждането на подобрени мерки за защита на тези екосистеми въз основа на най-новите научни становища.